

36. gr.

Verði ágreiningur milli endurskoðenda um einhver þau atriði, er tilhögun á reikningsfærslu eða bókfærslu snertir, og þeir koma sér eigi saman, skulu endurskoðendur leggja málið fyrir sparisjóðseftirlitið til úrskurðar.

Eins skal farið að ef endurskoðendur komast að raun um, að rekstur sjóðsins sé ekki að öllu leyti lögmætur og í fullu samræmi við lög nr. 69 27. júní 1941, um sparisjóði, svo og reglugerð nr. 36 15. febr. 1942 og önnur gildandi fyrirmæli, og stjórn sjóðsins bætir eigi tafarlaust úr því, sem ábótavant er.

37. gr.

Aðalfundur ákveður þóknun handa endurskoðendum fyrir starf þeirra.

Viðskiptamálaráðuneytið, 5. apríl 1945.

Pétur Magnússon.

Torfi Jóhannsson.

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Akraneskaupstað.

81

7. apríl

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppbot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina, eða til óþæginda fyrir vegfarendur. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um eða ætlað er til almenningsafnota, svo sem leikvelli, sölutorg, bryggjur, bólvirki o. s. frv. Um veitingastaði, almennar knattborðsstofur, afgreiðslusvæði bifreiða o. þ. h., kvikmyndahús, leikhús og önnur samkomuhús gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri eftir því, sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annarra samkomuhúsa, eða annarra staða, þar sem almenningur kemur saman, skal fólk raða sér þannig, að þeir, sem fyrstir koma fái fyrst afgreiðslu, og haga sér í öllu eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan eða umsjónarmaður setur til að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blístra, syngja hátt né hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttarlag, sem raskar allsherjarreglu, eða ónáða vegfarendur, viðstadda eða þá, sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast nokkuð það að, sem raskar næturró manna, og enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast neitt það að, sem veldur ónáði.

5. gr.

Á götum bæjarins, eða þar, sem hætta getur stafað af, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, stikk eða klink, gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum.

- 81 eða hafa um hönd skemmtanir eða leiki, sem hindra umferðina. Sömuleiðis er 7. apríl bannað að hanga utan á vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göt-urnar, eða festa við þá sleða, handvagn eða annað, er til óþæginda getur orðið.

6. gr.

Eigi má skjóta af byssum, skammbyssum, lyklabyssum, örvabogum eða öðrum skotvopnum á eða yfir almannafæri. Á almannafæri má ekki kveikja í púðri, skoteldum eða sprengiefnum. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstaklega stendur á, svo sem um áramót, og séu leyfin bundin við tiltekin svæði. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkja má aðeins gera með sérstöku samþykki lögreglustjóra og beri bæði verkstjóri og sá, sem verkið lætur vinna, ábyrgð á að allrar varúðar sé gætt. Hlaðnar byssur má ekki bera um götur bæjarins eða annars staðar á almannafæri. Byssur skal alltaf bera þannig, að opið viti upp.

7. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, eða í búningi, sem misbýður vel-sæmi eða getur raskað allsherjarreglu. Sömuleiðis er bannað að sýna af sér hneyksl-anlega hegðun, t. d. með því að ávarpa menn ókurteisum orðum eða ósæmilegum, vera áberandi ölvaður, eða með því að sýna af sér þar ósæmilegt látbragð, svo sem fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

8. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur bæjarins eða annars staðar svo nærri landi eða skipum á höfninni, að hneyksli valdi.

9. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilis þegar lögreglan krefst þess.

10. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögreglumanna, er þeir gefa til þess að stjórna umferð, eða halda uppi góðri reglu á almannafæri. Ef nauðsyn ber til getur lögreglan krafist sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem viðstaddur er til þess að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga þeir á fullum bótum úr bæjarsjóði fyrir tjón, sem þeir kunna að biða við það á fatnaði eða limum, en bæjarsjóður á aðgang að þeim seka.

II. KAFLI

Ákvarðanir til þess að afstýra tálmunum eða hættum fyrir umferðina.

11. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins. Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti nema hann hafi til þess fengið leyfi slökkviliðsstjóra. Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma. Enginn má grafa niður á eða dýpka skólþ- eða vatnsæðar bæjarins nema með leyfi byggingarfulltrúa eða bæjarstjóra.

Brot gegn þessari grein varða sektum, sem ekki séu lægri en 200 krónur.

12. gr.

Utan sölubúða er sala á hvers konar varningi bönnuð, nema bæjarstjórnin veiti sérstaka undanþágu frá því, en þó má enginn selja vörur né reka atvinnu þar sem það tálmar umferð. Heimilt er að selja blöð og bæklinga á götum bæjarins

nema slíkt komi í bága við ákvarðanir barnaverndarnefndar, landslög eða sérstakar bæjarsamþykktir. Bannað er sölumönnum að gera vart við sig með ópum, köllum eða söng frá náttmálum til dagmála. 81
7. apríl

13. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda má enginn láta fyrirberast á húslóðum, húsríðum, húspökum, girðingum í garðshliðum eða á stöðum, þar sem gengið er í hús eða á húslóðir, eða fara inn í hýbýli hans í söluverndum. Auk þess getur lögreglan bannað mönnum að hafast við á þessum slóðum, ef hún telur að það geti valdið óþægindum eða hættu.

14. gr.

Á almannafæri má ekki leggja eða setja neitt það, er tálmar umferðinni. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur eða sleðar mega ekki standa á götum lengur en nauðsyn er til að fylla þá eða tæma og aldrei á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður í samráði við lögreglustjóra hvar á götum eða torgum standa megi vagnar eða bifreiðar, sem eru notaðar til fólks- eða vöruflutninga, og setur sérstakar reglur þar að lútandi. Má í þeim reglum ákveða gjald í bæjarsjóð fyrir bifreiðastæði.

15. gr.

Á almannafæri má ekki vinna neina þá vinnu, er hindrar umferðina eða gerir hana hættulega, t. d. telgja við, höggva grjót, járna hesta, gera við bifreiðar, reiðhjól eða því um líkt. Á almannafæri og veggsvölum eða í gluggum, sem vita að almannafæri, má ekki hrista gólfábreiður, víðra nærföt, hengja föt til þerris eða þess konar.

16. gr.

Enginn má fleygja glerbrotum, steinum, nöglum, hálmi, ávaxtahýði, pappírusrusli eða þess konar á almannafæri, né heldur skvetta þar vatni eða öðru, sem haft getur í för með sér hættu eða óþægindi fyrir vegfarendur.

Á götur eða í göturæsi má ekki hella gólfskólpi né öðrum óhreinindum sem saurga götuna.

17. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg bæjarins né raska þeim á annan hátt, nema hann hafi til þess heimild byggingafulltrúa og samþykki bæjarstjóra, enda setji hann aftur í samt lag það, sem raskað var. Slíkt verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmana með nægilega greinilegum ljósum, sem loka skulu frá því dimma tekur til þess að hjart er að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, sem hann telur þurfa til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru eða öllu leyti meðan á verkinu stendur, eða skipað fyrir um, hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka því, eða setja götuna í samt lag aftur á kostnað þess, sem verkið átti að framkvæma.

18. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rifið og byggt upp að nokkru eða öllu leyti, er eiganda eða þeim, sem sér um verkið, ef húsið liggur við almannafæri, skylt að skýra lögreglunni frá áður en verkið byrjar og sanna fyrir henni heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur til að afstýra farartálma og hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri nema þar sem lögreglustjóri leyfir og eigi má það liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, mól, leyfar af verkefni og annað, sem af byggingunni stafar, skal eigandi færa burt, er húsagerð-

81 inni er svo langt komið, að því verði við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða farartálma skal taka burtu þegar í stað, þegar lögreglan krefst þess.

Nú brennur hús eða mannvirki eða það er tekið burtu, án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt að ganga svo frá hússtaðinu, að ekki stafi hætta, óþrifnaður né óþrýði af.

19. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður þess konar, sem notaður er við húsasmíðar, skal vera nægilega traustur og þeir, sem nota hann skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Á slíkum pöllum utanverðum skal vera að minnsta kosti 20 cm há brik og handrið eða reipi í brjósthæð. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggabvott og þess konar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járngöddum að neðan, ef stíginn er meir en 4 m langur. Við fjölfarnar götur getur lögreglustjóri fyrirskipað að vörður standi við stiga meðan á verkinu stendur. Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannafæri eftir að dimmt er orðið.

Brot á þessari samþykkt er á ábyrgð þess, sem verkið annast, eða ef hann er ekki tilgreindur þá á ábyrgð húseiganda.

20. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við að það hrynji, eða einhver hluti þess og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigendur þess að rífa það eða endurbæta það svo sem þörf gerist til að afstýra hættu, innan ákveðins tíma. Enn fremur getur lögreglustjóri, á kostnað eiganda, gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til að afstýra hættu fyrir vegfarendur eða aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar steinvegg, trévegg eða annarri girðingu liggur við hruni eða falli.

21. gr.

Vindur og önnur áhöld, sem notaðar eru til að hefja upp eða renna niður vörum úr húsum, sem liggja að almannafæri, skulu vera nægilega traustar og þeir, sem nota þær, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn.

22. gr.

Um þakrennur og rennsli frá húsi í göturæsin eða rennurnar skal svo um bóúð, sem fyrir er mælt í byggingarsamþykkt kaupstaðarins, og er húseiganda skylt að halda hvorutveggja vel við.

III. KAFLI

Umferðarreglur.

23. gr.

Umferð um götur bæjarins skal fara fram eftir reglum þeim, sem settar eru í umferðalögum, nr. 24 16. júní 1941, nema öðruvísi sé fyrir mælt í þessari samþykkt.

24. gr.

Vegfarendum er skylt að sýna fyllstu nærgætni gagnvart öðrum vegfarendum, einkum þegar farið er yfir þvera götu, við vegamót og þar, sem viðvörunarmerki eru sett. Þeim er skylt að haga sér tafarlaust eftir fyrirmælum, sem lögreglan gefur um umferðina og þar á meðal nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

25. gr.

Lögreglustjóri ákveður gerð umferðarmerkja, hvernig þeim skuli komið fyrir og þýðingu þeirra. Skal lögreglustjóri gefa út nauðsynlegar skýringar á umferðamerkjum, og skulu þær birtar í Lögbirtingablaðinu, en auglýsingu þeirra hagar hann að öðru leyti eftir því, sem hann telur þörf.

Allir vegfarendur skulu samstundis vikja úr vegi fyrir bifreiðum slökkviliðsins, sjúkrabifreiðum og bifreiðum lögreglunnar, enda gefi þær auðkennd hljóðmerki.

81

7. apríl

26. gr.

Stéttir meðfram götum eru eingöngu ætlaðar gangandi mönnum. Eftir þeim má ekki fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, vagna né önnur aktól, nema barnavagna, og eigi bera, draga eða velta eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðarmikla hluti, svo sem tunnur, hey eða annað, sem tálmar umferðinni. Ljái, gaddhrifur eða skotvopn og aðra hluti, sem tjón getur hlotizt af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um búið, að eigi stafi hætta af þeim.

27. gr.

Við gangbrautir og vegamót skulu bifreiðastjórar, hjólreiðamenn og aðrir ökumenn gæta sérstakrar varkárni og nærgætni. Skulu þeir nema staðar við gangbrautir, ef vegfarandi er þar á ferð fram undan ökutækinu eða á leið fyrir það. Enn fremur skulu ökumenn nema staðar við gangbrautir, ef vegfarandi bíður sýnilega færís að komast yfir götu, eða er í þann veginn að fara út á gangbraut. Þegar ökumenn af þessum ástæðum hafa numið staðar, skulu þeir bíða unz hinir fótgangandi vegfarendur eru komnir leiðar sinnar. Fótgangandi vegfarendur eru og skyldir til að gæta almennrar varkárni, er þeir leggja leið sína út á gangbrautir. Sérstaklega skulu þeir gæta þess, að ökutæki, sem nálgast, hafi nægan tíma og svigrúm til þess að nema staðar utan markalínu gangbrautarinnar, ef þess er þörf.

Bannað er að stöðva ökutæki á gangbrautum eða þannig, að nokkur hluti þess taki inn yfir gangbraut, nema að nauðsyn beri til, svo sem til að forðast árekstur eða annað slys.

28. gr.

Það er bannað að aka eða ríða á móti hópögngum og líkfyldum eða fram hjá þeim. Skal vikja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar meðan þær fara fram hjá. Hópganga telst, þegar fólk streymir af íþróttavelli e. þ. h.

Ekki má aka eða ríða um götur, þar sem fólk hefur safnast saman til að hlusta á hornablástur eða þess háttar.

29. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með hesta eða ökutæki, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni, og aðeins halda kyrru fyrir á meðan ferming eða afferming á sér stað. Farþegar skulu og stíga gangstéttarmegin upp í farartækin og úr þeim. Ekki má nema staðar þar sem hestur eða ökutæki heldur kyrru fyrir, beint á móti hinum megin á götunni. Enn fremur er bannað að nema staðar með hest eða ökutæki á gatnamótum eða nær þeim en 5 metra frá götuhorni, miðað við húsalínu.

Öll farartæki skulu snúa samhliða gangstétt eða götugaðri meðan þau halda kyrru fyrir.

30. gr.

Fasta afgreiðslu bifreiða má einungis hafa í því húsnæði eða á þeim stað, sem bæjarstjórn hefur samþykkt til slíkra afnota, að fengnum tillögum lögreglustjóra. Getur bæjarstjórn veitt leyfið óákveðið eða tiltekinn tíma í senn, takmarkað það við tiltekinn fjölda bifreiða og yfirleitt bundið leyfið þeim skilyrðum, er nauðsynleg eru að hennar dómi. Séu skilyrði bæjarstjórnar fyrir slíku leyfi rofin eða

81 ef aðstæður breytast verulega, að hennar dómi, getur hún fellt leyfið úr gildi 7. apríl fyrirvaralaust. Þessi ákvæði taka einnig til núverandi bifreiðastöðva og bifreiða-afgreiðslna.

Lögreglustjóri eða bæjarstjórn getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð álizt hættuleg eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð. Sömuleiðis getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn takmarkað bifreiða-ferðir innanbæjar að næturlagi.

31. gr.

Ljós á bifreiðum og reiðhjólum, sem aka um bæinn, mega ekki vera svo sterk né þannig stillt, að þau villi vegfarendum sýn.

Á bifreiðum og reiðhjólum, sem ekið er um lögsagnarumdæmið á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí, skulu vera ljós á þeim tíma, sem í eftirfarandi töflu segir:

7. jan.		frá kl. 13,30 til kl.	9,50
21. —		— — 16,10 — —	9,15
7. febr.		— — 17,10 — —	8,25
21. —		— — 17,45 — —	7,40
7. marz		— — 18,30 — —	6,30
21. —		— — 19,10 — —	6,00
7. apríl		— — 20,00 — —	5,00
21. —		— — 20,55 — —	4,00
7. maí		— — 21,45 — —	3,05
1. ágúst		— — 22,10 — —	2,55
14. —		— — 21,25 — —	3,40
28. —		— — 20,35 — —	4,20
7. sept.		— — 19,50 — —	5,00
21. —		— — 19,00 — —	5,40
7. okt.		— — 18,05 — —	6,25
21. —		— — 17,15 — —	7,10
7. nóv.		— — 16,20 — —	8,05
21. —		— — 15,35 — —	8,50
7. des.		— — 15,00 — —	9,35
21. —		— — 14,50 — —	10,00

32. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar þar sem hinir komast fram hjá henni.

33. gr.

Óheimilt er bifreiðarstjórum að gefa hljóðmerki, nema að umferðin gefi tilefni til þess.

Bifreiðarstjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að valda eigi hávaða á annan hátt. Þeim ber að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki neinn hávaða, er raski friði.

34. gr.

Auk ákvæða 11. gr. umferðalaganna skulu hjólreiðamenn gæta þess sem hér segir:

- Enginn má flytja með sér á reiðhjóli hluti, sem valdið geta hættu eða hindra umferðina.
- Ökuhraði á reiðhjóli má ekki vera meiri en 25 km á kl.stund, en þar sem hjóla- maður sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem mikil umferð er og vegur er sleipur, skal hjólreiðamaður ávallt aka hægt og gæta sér-

stakrar varúðar. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttir eða byggingar.

- c. Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum bæjarins. Ekki má hjóla á gangstéttum né yfir þær, og ekki inn eða út úr hliðum.
- d. Enginn má aka á reiðhjóli, ef hann sökum áhrifa áfengis eða af öðrum orsökum er ekki fær um að stjórna því svo öruggt sé.

Eigandi (umráðamaður) reiðhjóls ber ábyrgð á því að það fullnægi ákvæðum þessarar samþykktar, er það er í notkun með hans vitund og vilja. Enn fremur ber eigandi (umráðamaður) reiðhjóls ábyrgð á öðrum brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar það þeim, sem yngri eru en 14 ára.

35. gr.

Á almannafæri má ekki riða eða aka hraðar en á hægu brokki. Ekki má riða eða aka um gangstéttir bæjarins. Halta hesta, meidda eða svo horaða, að þeir hafa ekki fullan þrótt, má ekki nota til reiðar eða áburðar, né beita þeim fyrir vagn. Ökumenn (vagnstjórar) skulu vera nógu sterkir og þroskaðir til þess starfa. Hesta má ekki slá með öðru en þar til gerðum keyrum eða ólarsvipum, og aldrei má slá hesta í höfuð, fætur eða nára.

Vagnhlass má ekki vera þyngra en svo, að hestum veitist létt að draga það. Sami ökumaður má ekki fara með fleiri en tvo vagna, er tengslaðir séu saman. Það er bannað að festa sleða eða handvagn við aktól, sem hestum er beitt fyrir.

Á almannafæri má ekki taka beizli af hesti, sem beitt er fyrir vagn eða annað ökutæki. Láti nokkur hest standa fyrir sleða, vagni eða undir klyfjum lengur en brýn nauðsyn krefur, getur lögreglan látið taka hest frá vagni og klyfjar af hesti, og komið hestinum til varðveislu á kostnað þess, er flutningnum stýrir.

Hesta má aldrei binda úti við í kaupstaðnum. Ferðamenn með hesta, sem viðdvöl hafa í kaupstaðnum, skulu tafarlaust koma hestum sínum í hús eða afgirtan haga.

IV. KAFLI

Um friðun almenningsigna o. fl.

36. gr.

Mannvirki og hlutir, hverju nafni sem nefnast, er ætlaðir eru til almenningsafnota eða til þrýðis á almannafæri, svo sem minnisvarða, vatnsból, brunahana, brunaboða, síma, rafleiðslutæki, götuljósker, nafnspjöld og töluspjöld á götum og húsum, bekki, girðingar og annað þess háttar, má enginn skemma eða færa úr stað, eigi heldur ata eða saurga, rita, rispa, tjarga, mála eða teikna á þá. Þetta á einnig við um þann hluta af húsum, múr- og trégirðingum, sem liggur að almannafæri. Enginn má raska friði fugla, sem eru á hafnarsvæðinu eða annars staðar í lögsagnarumdæminu.

37. gr.

Enginn má skemma girðingar, sem eru við almannafæri, né setjast á þær eða klifra yfir eða upp um þær. Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjágarða, hvort sem eru girtir eða ógirtir.

38. gr.

Í kirkjugarðinum mega engir leikir eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursettár eru á grafreitum eða leiðum, má enginn rifa upp eða færa úr stað, né spilla eða saurga grafreitir á nokkurn hátt. Enginn má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. Skepnum má ekki beita í kirkjugarðinn.

81 Börn yngri en 14 ára mega ekki vera í kirkjugarðinum, nema í fylgd með full-
7. apríl orðnum, sem bera ábyrgð á framferði þeirra.

39. gr.

Brot gegn reglum þeim, sem bæjarstjórnin setur um skemmtigarða, kirkju-
garða, leikvelli og önnur opinber svæði, varða refsingu samkvæmt samþykkt þess-
ari, enda séu reglurnar festar upp við innganginn inn í garðinn eða svæðið eða á
öðrum áberandi stað í garðinum eða svæðinu.

V. KAFLI

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

40. gr.

Bæjarstjórnin ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld eða mála
nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir. Húseigendum er skylt að festa á hús
sín töluspjöld, sem tákna húsaröð, og skulu þeir halda spjöldum þessum við.

41. gr.

Bæjarstjórnin ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og
öðrum stjórnarvöldum, og útvegar á kostnað bæjarsjóðs spjöld í því skyni svo
mörg, sem þurfa þykir. Auglýsingar um sjónleiki, samsöngva, sýningar og aðrar
skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er, með samþykki hlut-
aðeigandi húseiganda.

Aðrar auglýsingar má og festa upp með leyfi húsráðanda, þá er lögreglu-
stjóra hafa verið sendar þær samkvæmt prentfrelsislögum.

42. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa full-
nægt tilgangi sínum, og hreinsa vel staðinn, þar sem þær voru hafðar. Löglega
uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, saurga eða gera ólæsilegar á annan
hátt.

VI. KAFLI

Um skemmtistaði og almennar skemmtanir.

43. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar,
sem og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnar-
innar og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í
sambandi við veitingarnar. Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í hús-
næði, sem að dómi heilbrigðisnefndar er til þess hæft, og bæjarstjórnin hefur
samþykkt. Þetta ákvæði nær einnig til þeirra veitinga- og greiðasöluhúsa, sem eru
eldri en þessi samþykkt. Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

44. gr.

Á almennum veitingahúsum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur í ofsa-
legu atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbóndi eða annað heimilisfólk eða
nágrannar hafi ónæði af. Þar má heldur eigi sýna af sér ósæmilega eða hneykslan-
lega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd. Eigi er heimilt að láta ölvuðum mönn-
um í té neins konar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða
samkomustöðum.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu matar og drykkja eða selur gistingar, er skylt að gera það, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans eða gistihúsi, sem er á móti góðri reglu og velsæmi. Skal hann sjá um að loftræsting og þrifnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á að reglum þessum sé fylgt, eða fullnægi veitingastaðir ekki skilyrðum 43. gr., er lögreglustjóra heimilt að hanna veitingar á þessum stöðum um stundar sakir, eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt úr ágöllum, að gefinni aðvörum. 81
7. apríl

45. gr.

Öllum veitingastöðum og almennum knattborðsstofum skal loka frá kl. 23,30 til kl. 6, og allir gestir, sem eigi hafa þar náttstað, skulu hafa farið út ekki síðar en hálfri stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er, ef þeir fá náttstað á veitingastaðnum eftir lokunartíma, og heimilt skal félögum að halda samkvæmi, dansleiki eða aðrar skemmtanir fram yfir lokunartíma, ef eigi taka þátt í því aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Þó er lögreglustjóra heimilt að skipa svo fyrir, að hífýlum þeim, sem skemmtunin fer fram í, sé lokað kl. 23,30 og hvorki gestum né félagsmönnum veittur aðgangur eftir þann tíma. Enn fremur mega brúðkaup og önnur boð standa fram yfir hinn tiltekna tíma.

Ákvæði 43. og 44. gr. taka og til knattborðsstofa eftir því sem við á.

46. gr.

Enginn má halda sjónleiki fyrir borgun, nema hann fái til þess leyfi lögreglustjóra, er ákveður í samráði við bæjarstjóra, hve mikið skuli greiða í bæjarsjóð fyrir hverja sýningu. Leyfi lögreglustjóra þarf einnig til að halda sjónleiki borgunarlaust, eða í góðgerðaskyni, eða til að styrkja fyrirtæki í almennar þarfir, en fyrir slíka sjónleiki skal ekkert gjald greiða í bæjarsjóð. Íþróttasýningar, myndasýningar, töfrásýningar o. s. frv., eru sömu reglum háðar sem sjónleikir.

47. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í bænum nema með leyfi lögreglustjóra og bæjarstjórnar, og með þeim skilyrðum að því er útbúnað og loftrými snertir, sem hún tiltekur. Ákveður bæjarstjórnin hve mikið gjald skuli greiða í bæjarsjóð fyrir leyfið, annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur einn veitt leyfi til að halda eina sýningu í senn, og ákveður þá í samráði við bæjarstjóra gjald til bæjarsjóðs.

48. gr.

Enginn má fyrir borgun halda samsöngva opinberlega eða aðrar söngskemmtanir né heldur dansleiki, án leyfis lögreglustjóra, er í samráði við bæjarstjóra ákveður hvert gjald skuli greiða í bæjarsjóð. Án leyfis lögreglustjóra má ekki kveikja skotelda eða ganga með logandi blys (sbr. 6. gr.).

49. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framanskraðu hefur fengið leyfi til að halda sjónleiki, dansleiki, samsöng eða aðra þá skemmtun eða sýningu, sem talin er hér að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram, sem brýtur í bág við reglu eða velsæmi. Ef brestur verður á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni og skipa áhorfendum og öðrum, sem við eru staddir, að fara burt. Lögreglustjóri getur og fyrirskipað skoðun á kvikmyndum og hannað sýningu á myndum, sem hann telur skaðlegar eða siðspillandi.

81

7. apríl

Húseigendur og húsráðendur geta bannað, að sá, er leyfi hefur fengið til að halda skenmtanir samkvæmt 46.—48. gr., noti það á þeirra lóð. Sömuleiðis er sérhverjum, sem hefur sjúkling á heimili sínu, eða ef aðrar gildar ástæður eru fyrir hendi, heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreisti er að, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af því hlotizt.

50. gr.

Við hvert veitingahús eða almennt samkomuhús skal eigandinn láta gera nægilega mörg vatnssalerni, sem gestum er heimill aðgangur að. Skal veitingamaður eða húseigandi sjá um, að þeim sé ávallt haldið vel hreinum.

VII. KAFLI

Um almennt hreinlæti og þrifnað o. s. frv.

52. gr.

Eigi má kasta á almannaferi, í höfnina, né fjöruna, hræum, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi né öðru slíku og ekki skilja neitt slíkt eftir. Eigi má heldur á þessum stöðum kasta né skilja eftir grjót, mól, sand, sorp, slor, ösku, járnarusl, víra, bréf, ávaxtahýði eða yfirleitt nokkuð það, þótt eigi sé hér sérstaklega talið, sem valdið gæti óheilmæmi, óþrifnaði, tálmunum eða óþrýði. Í ræsi má ekki fleygja neinu því, er stíflað getur vatnsrásina.

53. gr.

Þeir, sem flytja vörur, eldivið, mold, mól, sand, hey eða annað um götur bæjarins, skulu gæta þess vandlega, að flutningsstækin séu gerð þannig, eftir nánari ákvörðun lögreglustjóra, að ekki valdi óþrifnaði. Ef eitthvað slæðist eða hrynur niður á almannaferi við flutninginn, fermingu eða affermingu, skal sá er flytur eða flutningnum ræður skyldur að hreinsa það upp aftur þegar í stað.

54. gr.

Áburð og annað slíkt, sem óþef leggur af, má aðeins flytja um götur bæjarins í lokuðum vögnum vel þéttum. Má eigi fylla þá svo úr þeim hrynji meðan á flutningnum stendur.

55. gr.

Á húshliðar, gafla eða girðingar, sem vita að almannaferi, má ekki hengja eða festa á annan hátt neins konar fiskiföng né annað, sem óþrifnaður er af eða óþefur. Eigi má heldur hafa fisktrönur við almannaferi. Lifrarbræðslu eða aðra vinnu, sem óþrifnaði veldur eða óhollustu, má eigi hafa á öðrum stöðum en þeim, sem heilbrigðisnefndin ákveður.

56. gr.

Á tún, sem liggja að almannaferi, má ekki hera nokkurn þann áburð, sem megnan óþef leggur af. Fiskúrgang og þorskhousa má ekki breiða á tún eða garða á kaupstaðarlóðinni, en með orðunum „kaupstaðarlóð“ er hér átt við það svæði, er kaupstaðurinn sjálfur stendur á og takmarkast að austan og norðan af línu, er hugsast dregin úr Leirgróf að vegamótum Innesvegur ofan við Fögrugrund, þaðan þvert yfir skagann norðan húseignarinnar Hjarðarholts við fyrirhugaða Hringbraut og til sjávar á Presthúsakambi við svonefndan Sorpveg.

57. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, fyrir eða því um líkt má eigi hafa í nánd við almannaferi. Þó getur bæjarstjórnin veitt undanþágu frá þessu ákvæði, að fengnum meðmælum heilbrigðisnefndar.

81

7. apríl

58. gr.

Bannað er að hafa hunda á Akranesi. Undanþágu frá banni þessu má lög- reglustjóri veita þeim mönnum, sem hafa þeirra brýn þörf við fjárgeymslu. Lög- reglustjóri annast um að hundar, sem hafðir eru í kaupstaðnum í óleyfi, séu sendir burt eða skotnir.

59. gr.

Óheimilt er að slátra skepnum annars staðar en í sláturhúsum, nema sérstakar ástæður séu fyrir hendi, og þá með samþykki lögreglustjóra. Sláturhús og umhverfi þeirra skulu þrífín vel, gólf skoluð daglega, þegar slátrað er, gorilát og sorpgryfjur tæmd jafnóðum og þau fyllast og sullir látnir í sérstakt ílát, en síðan grafnir a. m. k. 1 m í jörð niður. Hundum má ekki hleypa inn í sláturhús eða þar sem slátrað er.

60. gr.

Skytt er hús- og lóðareigendum að girða lóðir sínar sæmilegum girðingum og að halda þeim vel við. Hús- eða lóðareigendum er og skytt að halda hreinum port- um og öðrum byggðum eða óbyggðum lóðum kring um hús þeirra, þar á meðal rústum.

Enginn má fleygja sorpi, ösku eða öðrum óhreinindum inn á lóð annars manns, eða orsaka að þetta berist inn á lóðina. Hver, sem gerist sekur um slíkt, skal sæta sektum og flytja óhreinindin tafarlaust burt á sinn kostnað og gera ráðstafanir til að aftra því, að óhreinindin berist af lóð hans á lóð annars manns.

61. gr.

Þar sem holræsi er komið í götu, skal húseiganda skytt að leggja holræsi frá húsi sínu út í göturæsið og skal leiða allt skólp frá því og regnvatn af húsum og lóð út í göturæsið. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim, er ganga frá húsinu út í göturæsið eða rennum þeim, er liggja kunna út í göturennur og sjá um að afrennsli í þeim stiflist ekki.

VIII. KAFLI

Um skepnuhald o. fl.

62. gr.

Enginn má hafa sauðfé heima í landi kaupstaðarins eða á kaupstaðarlóðinni (sbr. 56. gr.) á tímabilinu frá 1. maí til 20. október ár hvert, nema í fjárheldri girð- ingu eða svo öruggri gæzlu, að ágangur á land annarra geti eigi af hlotizt. Ágangs- fénað, sem fjárnefnd eða lögreglan hefur handsamað, má selja á opinberu uppboði til lúkuingar áföllnum kostnaði við það, ef eigandi leysir það eigi út innan eins sólarhrings frá því honum barst tilkynning um að það hefði verið handsamað.

63. gr.

Enginn má láta hross eða nautgripi ganga laus í landi kaupstaðarins, nema þau séu höfð í gripheldri girðingu. Hross og nautgripir skulu ávallt hýstir á vetrum.

64. gr.

Hænsn, endur og aðrir alifuglar skulu jafnan byrgð inni í heldum girðingum tímabilið frá 1. apríl til 1. okt. ár hvert.

81

7. apríl

Allan kostnað er leiðir af ráðstöfunum, sem gerðar eru út af ágangi búfjár, greiðir eigandi fjárins. Sömuleiðis allt það tjón, er ágangur þess kann að hafa valdið. Allan kostnað annan, er leiða kann af ráðstöfunum, er nefnd sú er um getur í 62. gr., kann að gera, greiða fjáreigendur.

65. gr.

66. gr.

Um sauðfjárrekstra og hrossrekstra, sem koma til bæjarins til útflutnings eða slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir, er nauðsynlegar eru til að afstýra farartálma eða hættu fyrir börn og aðra vegfarendur. Naut, sem farið er með um göturnar, skulu ætíð leidd í nægilega traustu bandi, og að minnsta kosti tveir menn fylgja hverju nauti, árgömlu eða eldra. Ekki mega naut standa úti á götu gæzlulaus. Naut hálfis árs eða eldri mega ekki ganga saman við kýr bæjarbúa.

67. gr.

Hesta, nautgripi, sauðfé og alifugla, sem gengur laust í kaupstaðnum á þeim tíma, sem það er óheimilt samkvæmt áður sögðu, skal lögreglan handsama. Sömuleiðis má sá, er fyrir ágangi þess verður, handsama ágangsfénaðinn til bráðabirgða, en skýra skal hann þá lögreglustjóra frá því tafarlaust. Kostnað við handsömun og varðveislu fénaðarins greiðir eigandi þess.

IX. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

68. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmi Akraneskaupstaðar, en skal því aðeins beitt utan kaupstaðarlóðarinnar, að það þyki við eiga eða því verði við komið.

69. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið sem almenn lögreglumál.

70. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 100 krónum, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum. Ef kenna má yfirsjón, er barn yngra en 14 ára drýgir, skort á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsá þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu. Hagnaður sá, sem sökuðólgur kann að hafa haft af broti sinu og enginn einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur ger og renna, auk sekta, í bæjarsjóð.

71. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjórinn gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir bæjarsjóður, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

72. gr.

Allan kostnað, sem leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari, og eigi verður krafizt af einstökum mönnum, greiðir bæjarsjóður.

Lögreglusamþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 1 frá 3. jan. 81 1890, sbr. lög nr. 67 1919, lög nr. 88 1938 og lög nr. 111 1940, um lögreglusamþykktir 7. apríl fyrir kaupstaðina, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 7. apríl 1945.

Finnur Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

HAFNARREGLUGERÐ

82

fyrir Eskifjarðarkauptún.

10. apríl

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Eskifjarðarhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin frá Mjóeyri yfir fjörðinn að Skeleyrantanga.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, skulu renna í hafnarsjóð Eskifjarðarkauptúns og skal honum varið til þess að gera umbætur á höfninni og mannvirkjum, er henni heyra til, svo og til leiðbeiningar við innsiglinguna.

Hreppsnefnd Eskifjarðarhrepps kýs þriggja manna hafnarnefnd til fjögurra ára í senn og hefur hún, undir yfirstjórn hreppsnefndar, framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni og eignum hennar, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar, innheimtu og reikningsskil fyrir hennar hönd.

Hreppsnefndin veitir fé úr sjóðnum til umræddra framkvæmda, eftir tillögum hafnarnefndar og ákveður hvernig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á eignum hans eins og öðrum eignum hreppsfélagsins.

Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningunum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

3. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar. Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn sem þurfa þykir. Hreppsnefnd skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar og setur þeim starfsreglur.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum